

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

University of South Bohemia in České Budějovice
Faculty of Economics
Department of Regional Management

Summary of the master thesis

**The results of current implementation of the policy Europe
2020 on the basis of chosen indicators**

Author: Bc. Šárka Doležalová

Tutor of Master thesis: doc. Dr. Ing. Dagmar Škodová Parmová

České Budějovice 2020

Obsah

Seznam tabulek	3
1 Úvod	4
2 Přehled literatury	5
2.1 Politika 2020	5
2.1.1 Pozadí jejího vzniku	5
2.1.2 Hlavní priority.....	6
2.1.3 Hlavní cíle a ukazatele.....	7
2.1.4 Stěžejní iniciativy.....	9
2.1.5 Integrované směrnice	10
2.1.6 Evropský semestr	10
2.2 Výsledky realizace politiky Evropa 2020 v předchozích letech	11
3 Metodologie	12
3.1 Vysvětlení vybraných ukazatelů	12
3.2 Sběr a analýza dat.....	13
3.2.1 Žebříčky členských států na základě jejich splnění každého vybraného cíle v roce 2019.....	14
3.2.2 Žebříčky členských států na základě jejich srovnání v každém vybraném cíli pomocí bodové metody	15
3.2.3 Žebříčky členských států na základě změny v plnění vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010	16
3.2.4 Žebříček členských států na základě průměrných bodů získaných ve všech třech ukazatelích	16
3.2.5 Žebříček členských států podle počtu splněných cílů v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010.....	16
4 Výsledky	17
4.1 Osoby, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu, celkem	17

4.2	Dosažení terciárního vzdělání.....	19
4.3	Míra zaměstnanosti – věková skupina 20-64 let, celkem.....	21
4.4	Dodatečné žebříčky	23
5	Diskuse	24
6	Závěr.....	24
	Zdroje.....	27

Seznam tabulek

Tabulka 1: Žebříček členských států na základě jejich splnění prvního vybraného cíle v roce 2019	17
Tabulka 2: Žebříček členských států na základě jejich srovnání v prvním vybraném cíli pomocí bodové metody.....	17
Tabulka 3: Žebříček členských států na základě změny v plnění prvního vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010.....	18
Tabulka 4: Žebříček členských států na základě jejich splnění druhého vybraného cíle v roce 2019	19
Tabulka 5: Žebříček členských států na základě jejich srovnání v druhém vybraném cíli pomocí bodové metody.....	19
Tabulka 6: Žebříček členských států na základě změny v plnění druhého vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010	20
Tabulka 7: Žebříček členských států na základě jejich splnění třetího vybraného cíle v roce 2019	21
Tabulka 8: Žebříček členských států na základě jejich srovnání v třetím vybraném cíli pomocí bodové metody	21
Tabulka 9: Žebříček členských států na základě změny v plnění třetího vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010.....	22
Tabulka 10: Žebříček členských států na základě průměrných bodů získaných ve všech třech ukazatelích	23
Tabulka 11: Žebříček členských států podle počtu splněných cílů v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010.....	23

1 Úvod

Jako téma své diplomové práce jsem si vybrala politiku Evropa 2020, protože mě zajímalo, jak ji jednotlivé členské státy Evropské unie realizují. Během svého magisterského studia jsem měla příležitost pobývat ve čtyřech členských státech, konkrétně ve Francii, Německu, České republice a Belgii, což mě vedlo k většímu uvědomění si celkové situace a života obyvatel v jiných členských státech.

Evropská unie se skládá z dvaceti sedmi členských států, ale ne ve všech je situace týkající se vzdělání a zaměstnanosti stejná. Některé členské státy stále čelí obtížím, jako je např. nízká kvalita a dostupnost vzdělání, nedostatek kvalifikovaných učitelů, nedostatečné vybavení škol. To se pak odráží v míře zaměstnanosti členských států. S pomocí desetileté politiky Evropa 2020, jejímž cílem je, mimo jiné, zlepšit celkovou úroveň vzdělání i zaměstnanosti, by jednotlivé členské státy měly dosáhnout lepších výsledků v těchto dvou oblastech a zároveň přispět ke zlepšení úrovně Evropské unie jako celku.

Účelem této diplomové práce je provést kvantitativní výzkum s cílem zjistit výsledky současné realizace politiky Evropa 2020 na základě vybraných indikátorů, kterými jsou předčasně opouštějící vzdělávání a odbornou přípravu, dosažení terciárního vzdělání a míra zaměstnanosti ve věkové skupině 20-64 let. Z tohoto důvodu je cílem této diplomové práce podrobně prozkoumat zejména oblasti vzdělávání a zaměstnanosti v Evropské unii. Pokud jde o moji metodologii výzkumu, k názornému předvedení výsledků jednotlivých členských států používám tabulky a grafy.

Diplomová práce zaplňuje mezery v této oblasti výzkumu, protože poskytuje zcela nová zjištění o realizaci politiky Evropa 2020 členskými státy v roce 2019. Dostupná literatura uvádí pouze výsledky z předchozích let.

Tato diplomová práce je rozdělena do několika částí. První část se zabývá přehledem literatury, kde je popsána celá politika Evropa 2020 a je uvedena relevantní literatura pro můj výzkum. Druhá část je zaměřena na podrobné vysvětlení metodologie výzkumu. Třetí část představuje výsledky výzkumu ve formě tabulek a grafů spolu s jejich interpretací. Čtvrtá část zahrnuje diskusi o přínosu výzkumu, hlavních zjištěních a jejich odůvodnění, omezeních výzkumu, oblastech budoucího výzkumu a budoucí prognóze.

2 Přehled literatury

2.1 Politika 2020

Několik definic této politiky lze nalézt v příslušné literatuře. European Commission (2010a, s. 3) ji definuje jako „strategii, která nám pomůže vyjít silnější z krize a proměnit EU v inteligentní, udržitelné a inkluzivní hospodářství, které zajistí vysokou úroveň zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti“. Podle Directorate-General for Employment, Social Affairs and Inclusion (2019, s. 3) byla strategie Evropa 2020 „agendou EU pro růst a zaměstnanost v současném desetiletí, která zdůrazňuje inteligentní, udržitelný a inkluzivní růst s cílem zlepšit konkurenceschopnost a produktivitu Evropy a podpořit udržitelné sociální cíle, tržní ekonomiku“. Kedaitis & Kedaitiene (2014, s. 700) poznamenávají, že „Evropa 2020 je zastřešující strategii EU zaměřenou na posílení hospodářského růstu EU v letech 2010-2020“. Samardžija (2010, s. XIII) uvádí, že „se zaměřuje zejména na nalezení odpovídající reakce na probíhající výzvy tím, že přisuzuje větší hodnotu tématům, jako jsou znalosti a inovace, nízkouhlikové ekonomiky, vyšší růst, zaměstnanost a sociální soudržnost“. Podle Committee of the Regions (2013, s. 11) je Evropa 2020 „hlavní strategii Evropské unie pro obnovení evropské ekonomiky na cestě k růstu“. Pal'ová & Václavíková (2017, s. 2 376) dochází k závěru, že hlavní myšlenkou strategie Evropa 2020 je, že „lze použít řadu různých nástrojů a mechanismů, které umožní slabším členům dosáhnout stanovených cílů rozvoje EU jako celku“. Bogliacino (2014, s. 294) píše, že „Evropa 2020 je důvěryhodná strategie průmyslové politiky pro budoucnost Evropy a má smysl představit jasné kroky, cíle a podrobnou strategii měření za účelem sledování realizace“.

2.1.1 Pozadí jejího vzniku

Během vytváření této politiky čelila Evropa finanční krizi, která zničila roky hospodářského a sociálního pokroku a odhalila strukturální nedostatky evropské ekonomiky (European Commission, 2010a, s. 3). Hospodářská krize, ke které došlo v roce 2008, přiměla EU, aby znovu definovala své hospodářské a vzdělávací politiky. Vzhledem k vážným problémům ve finančním sektoru byl v té době úvěr omezený, což způsobilo pokles spotřebitelských výdajů. To negativně ovlivnilo produktivitu podnikání a zároveň přispělo ke zvýšení míry nezaměstnanosti v Evropě. (Arriazu & Solari, 2015, s. 134) Když se krize proměnila v krizi státních dluhů, která postihla zejména eurozónu, poukázala také na potřebu posílené evropské hospodářské spolupráce, aby bylo možné řešit příčiny krize, jako jsou rozdíly

v konkurenceschopnosti mezi členskými státy a rozpočtové nerovnováhy, produktivita a možný růst národních ekonomik, veřejného a soukromého dluhu. (Bongardt & Torres, 2010, s. 139)

Vnější tlaky, jako je globalizace, tlak na zdroje, stárnutí evropské populace (Butković & Samardžija, 2010, s. 15), rostoucí konkurence rychle rostoucích trhů v Asii (zejména v Indii a Číně) a dalších zemích (např. v Brazílii), jakož i velký technologický pokrok (zejména v oblasti informačních a komunikačních technologií) také přispěly k transformaci EU (Stec & Grzebyk, 2018, s. 123). Další výzvou pro EU byl přístup k životnímu prostředí spojený zejména se snížením emisí skleníkových plynů, což by mohlo mít v následujících desetiletích za následek významné dlouhodobé negativní důsledky atmosférického oteplování. (Mrak, 2010, s. 73)

2.1.2 Hlavní priority

Politika Evropa 2020 se zaměřuje na inteligentní, udržitelný a inkluzivní růst, což jsou tři vzájemně se posilující priority s konečným cílem zaměřeným na dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti (Deloitte, 2016, s. 6).

Tyto tři hlavní priority jsou následující:

- Inteligentní růst: rozvoj ekonomiky založené na znalostech a inovacích.
- Udržitelný růst: podpora ekologičtější a konkurenceschopnější ekonomiky, která účinněji využívá zdroje.
- Inkluzivní růst: podpora hospodářství s vysokou zaměstnaností, které zajistí sociální a územní soudržnost. (European Commission, 2010a, s. 3)

Inteligentní růst se zaměřuje na dosažení ambiciózního hospodářského výsledku založeného na posílení znalostí a inovací jako hnacích sil budoucího růstu EU. Za účelem dosažení tohoto cíle je požadováno zlepšení kvality vzdělávání, podpora výzkumu, podpora inovací a předávání znalostí v celé EU, úplné využívání informačních a komunikačních technologií a zajištění možnosti přeměny inovativních nápadů na nové produkty a služby, které vytvářejí růst, kvalitní pracovní místa a pomáhají řešit evropské a globální společenské výzvy. Úspěch tohoto typu růstu však vyžaduje zapojení podnikání, financí a zaměření na potřeby uživatelů a tržní příležitosti. (European Commission, 2010a, s. 9-10) „*Opatření v rámci této priority uvolní evropské inovační schopnosti, zlepší vzdělávací výsledky, kvalitu a výstupy vzdělávacích institucí a využije hospodářské a společenské přínosy digitální společnosti*“ (European Commission, 2010a, s. 10).

Udržitelný růst řeší výzvy související s budováním udržitelného a konkurenceschopného hospodářství účinně využívajícího zdroje a zároveň těží z vedoucího postavení Evropy na cestě

k vývoji nových procesů a technologií. Jedná se o zelené technologie, které podporují pokročilé znalosti v oblasti informačních a komunikačních technologií, využívají sítě na úrovni EU a posilují konkurenční výhody podniků EU, zejména ve výrobě a v rámci malých a středních podniků, a pomáhají spotřebitelům při oceňování efektivity zdrojů. (Deloitte, 2016, s. 7) S takovýmto konceptem může EU prosperovat ve světě s nízkými emisemi uhlíku a omezeným množstvím zdrojů a současně zabránit zhoršování životního prostředí, ztrátě biologické rozmanitosti a neudržitelnému využívání zdrojů. Dále stimuluje hospodářskou, sociální a územní soudržnost (European Commission, 2010a, s. 12). „*Opatření v rámci této priority budou vyžadovat provádění závazků v oblasti snižování emisí způsobem, který maximalizuje přínosy a minimalizuje náklady, a to i prostřednictvím šíření inovativních technologických řešení*“ (European Commission, 2010a, s. 13).

Inkluzivní růst je o zajištění stejných práv a příležitostí pro všechny občany na trhu práce (Deloitte, 2016, s. 7) prostřednictvím vysoké úrovně zaměstnanosti, investic do dovedností, boje proti chudobě a modernizace trhů práce, systémů odborné přípravy a sociální ochrany. To jim pomůže připravit se na změny, zvládnout je a vytvořit soudržnou společnost. V zájmu posílení územní soudržnosti je důležité rozšířit výhody hospodářského růstu do všech částí EU, včetně nejvzdálenějších regionů. V souvislosti se zvýšenou konkurencí a stárnutím populace potřebuje Evropa plně využít svůj pracovní potenciál. V rámci tohoto typu růstu bude rovněž zapotřebí prosazování rovnosti žen a mužů, aby se zvýšila účast pracovních sil, což povede k růstu a sociální soudržnosti. (European Commission, 2010a, s. 16) „*Opatření v rámci této priority budou vyžadovat modernizaci, posílení našich politik vzdělávání, odborné přípravy a systémů sociální ochrany zaměstnanosti zvýšením účasti na trhu práce a snížením strukturální nezaměstnanosti, jakož i zvýšením sociální odpovědnosti podniků mezi podnikatelskou komunitou*“ (European Commission, 2010a, s. 16)

2.1.3 Hlavní cíle a ukazatele

Hlavní cíle jsou spojeny s hlavními prioritami politiky Evropa 2020 a představují pozici, kterou chce EU do roku 2020 dosáhnout. Je nezbytné, aby tyto cíle byly měřitelné, schopné odrážet odlišnou situaci každého členského státu a mohly být později porovnány na základě dostatečně spolehlivých údajů. (European Commission, 2010a, s. 8)

Hlavní cíle EU v rámci politiky Evropa 2020 jsou:

- 75 % obyvatelstva EU ve věku 20-64 let by mělo být zaměstnáno.
- 3 % HDP EU by měla být investována do výzkumu a vývoje.

- V oblasti změny klimatu a energetiky by mělo být dosaženo cílů „20/20/20“ (tzn. snížit energetickou náročnost ekonomiky o 20 %, zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energie v energetickém mixu na 20 % a snížit emise skleníkových plynů o 20 % včetně zvýšení na 30 %, pokud jsou podmínky správné).
- Podíl osob, které předčasně ukončí školní docházku, by měl být nižší než 10 % a nejméně 40 % osob ve věku 30-34 let by mělo mít vysokoškolské vzdělání.
- O 20 miliónů méně lidí by mělo být ohroženo chudobou. (European Commission, 2010a, s. 3)

Těchto pět cílů je vzájemně propojeno, což znamená, že pokrok dosažený v jednom může mít následně přímý pozitivní účinek na ostatní (Káposzta & Nagy, 2015, s. 85). Například vyšší úroveň vzdělávání podporuje zaměstnatelnost a pokrok ve zvyšování míry zaměstnanosti přispívá ke snižování chudoby. Větší kapacita, pokud jde o výzkum a vývoj, jakož i inovace ve všech odvětvích hospodářství, spolu se zvýšenou účinností zdrojů, zlepší konkurenceschopnost a podpoří vytváření pracovních míst. Investice do čistších nízkouhlíkových technologií pomohou našemu životnímu prostředí, přispějí k boji proti změně klimatu a vytvoří nové obchodní a pracovní příležitosti. (European Commission, 2010a, s. 9)

Hlavní cíle nepředstavují přístup „jedna velikost sedí všem“ jako v případě Lisabonské strategie¹. Důkazem toho je, že tyto cíle byly převedeny do vnitrostátních cílů a trajektorií, takže členské státy přizpůsobily politiku Evropa 2020 jejich určité situaci. Proto ani konkrétní cíle, ani způsob jejich dosažení nejsou ve všech členských státech identické. (Káposzta & Nagy, 2015, s. 85)

K měření těchto kvantitativních cílů bylo zavedeno devět hlavních ukazatelů, kterými jsou:

- Míra zaměstnanosti – věková skupina 20-64 let, celkem;
- Hrubé domácí výdaje na výzkum a vývoj;
- Emise skleníkových plynů;
- Podíl obnovitelné energie na hrubé konečné spotřebě energie;
- Spotřeba primární energie;
- Konečná spotřeba energie;
- Osoby, které předčasně ukončili vzdělávání a odbornou přípravu, celkem;

---

¹ „Lisabonská strategie, známá také jako lisabonská agenda nebo lisabonský proces, byla komplexním akčním a rozvojovým programem pro EU v letech 2000-2010“ (Butković & Dujmović, 2010, s. 295).

- Dosažení terciárního vzdělání;
- Lidé ohrožení chudobou nebo sociálním vyloučením (Eurostat, 2020).

2.1.4 Stěžejní iniciativy

V rámci politiky Evropa 2020 bylo stanoveno sedm stěžejních iniciativ s cílem podpořit růst a zaměstnanost na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni. Těchto sedm stěžejních iniciativ se zaměřuje zejména na inovace, vzdělávání, digitální společnost, klima a energii, mobilitu, konkurenceschopnost, pracovní místa a dovednosti, boj proti chudobě (Pochet, 2010, s. 141).

Stěžejní iniciativy jsou tyto:

- „Unie inovací“ s cílem zlepšit rámcové podmínky a přístup k financování výzkumu a inovací, tudíž zajistit, aby se inovativní nápady mohly proměnit v produkty a služby, které vytvářejí růst a pracovní místa (European Commission, 2010a, s. 3).
- „Mládež v pohybu“ s cílem zvýšit výkonnost vzdělávacích systémů a usnadnit vstup mladých lidí na trh práce (European Commission, 2010a, s. 3).
- „Digitální agenda pro Evropu“ s cílem urychlit zavádění vysokorychlostního internetu a využívat výhod jednotného digitálního trhu pro domácnosti a firmy (European Commission, 2010a, s. 4).
- „Evropa účinně využívající zdroje“, která má pomoci oddělit hospodářský růst od využívání zdrojů, podporovat přechod k nízkouhlíkové ekonomice, zvýšit využívání obnovitelných zdrojů energie, modernizovat naše odvětví dopravy a podporovat energetickou účinnost (European Commission, 2010a, s. 4).
- „Průmyslová politika pro éru globalizace“ s cílem zlepšit podnikatelské prostředí, zejména pro malé a střední podniky, a podpořit rozvoj silné a udržitelné průmyslové základny, která bude schopna celosvětově konkurovat (European Commission, 2010a, s. 4).
- „Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa“ s cílem modernizovat trhy práce a posílit postavení lidí rozvíjením jejich dovedností v průběhu životního cyklu a tedy zvýšit účast na trhu práce a lépe sladit nabídku a poptávku po práci, a to i prostřednictvím pracovní mobility (European Commission, 2010a, s. 4).
- „Evropská platforma pro boj proti chudobě“ s cílem zajistit sociální a územní soudržnost tak, aby přínosy růstu a pracovních míst byly široce sdíleny a aby lidé trpící chudobou a sociálním vyloučením mohli žít důstojně a aktivně se podílet na společnosti (European Commission, 2010a, s. 4).

2.1.5 Integrované směrnice

Integrované směrnice, také známé jako „integrované směrnice strategie Evropa 2020“, zavádějí základy politiky Evropa 2020 a reformy na úrovni členských států. S cílem zajistit soudržnost a jasnost, je počet směrnic omezen. Nahrazují předchozí soubor dvaceti čtyř a odrážejí závěry Evropské rady. Směrnice jsou harmonizovány a mají zajistit, aby politiky na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU plně přispívaly k dosažení cílů politiky Evropa 2020. (European Commission, 2010g, s. 3)

Konkrétní integrované směrnice jsou uvedeny níže:

- Směrnice č. 1: Zajištění kvality a udržitelnosti veřejných financí
- Směrnice č. 2: Řešení makroekonomických nerovnováh
- Směrnice č. 3: Snížení nerovnováhy v eurozóně
- Směrnice č. 4: Optimalizace podpory výzkumu, vývoje a inovací, posílení znalostního trojúhelníku a uvolnění potenciálu digitální ekonomiky
- Směrnice č. 5: Zlepšení účinnosti zdrojů a snížení emisí skleníkových plynů
- Směrnice č. 6: Zlepšování podnikatelského a spotřebitelského prostředí a modernizace průmyslové základny
- Směrnice č. 7: Zvyšování účasti na trhu práce a snižování strukturální nezaměstnanosti
- Směrnice č. 8: Rozvoj kvalifikované pracovní síly reagující na potřeby trhu práce, podporující kvalitu pracovních míst a celoživotního učení
- Směrnice č. 9: Zlepšení výkonnosti systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních a zvýšení účasti na terciárním vzdělání
- Směrnice č. 10: Podpora sociálního začleňování a boje proti chudobě (European Commission, 2010g, s. 4)

2.1.6 Evropský semestr

Úspěch politiky Evropa 2020 závisí v zásadě na koordinaci úsilí členských států. Za tímto účelem zavedla Evropská komise roční cyklus řízení hospodářské politiky známý jako evropský semestr. *„Jeho hlavním cílem je podporovat strukturální reformy, vytvářet více pracovních míst a růst v souladu s politikou Evropa 2020, zvyšovat investice, zajišťovat zdravé veřejné finance (vyhýbat se nadměrnému vládnímu dluhu), dodržovat Pakt o stabilitě a růstu a zabránit nadměrným makroekonomickým nerovnováhám v EU.“* Evropský semestr má pět fází. (Eurostat, 2019, s. 15-16)

2.2 Výsledky realizace politiky Evropa 2020 v předchozích letech

Výsledky realizace této politiky byly zkoumány již v předchozích letech. Eurostat (2019) vydal publikaci s názvem „Smarter, greener, more inclusive? Indicators to support the Europe 2020 strategy” obsahující informace o pokroku EU a jejích členských států směrem k cílům politiky Evropa 2020 v roce 2018 na základě devíti hlavních ukazatelů. Jedná se o prozatím poslední oficiální zhodnocení realizace politiky Evropa 2020 na základě ukazatelů.

Directorate-General for Employment, Social Affairs and Inclusion (2019) zveřejnilo publikaci „Assessment of the Europe 2020 Strategy - Joint report of the Employment Committee (EMCO) and Social Protection Committee (SPC)“, kde je hodnocen pokrok ve dvou hlavních ukazatelích, jako je míra zaměstnanosti věkové skupiny 20-64 let, a chudoba a sociální vyloučení v letech 2017 a 2018. Je zde také zmíněn podíl osob, které předčasně ukončily školní docházku spolu s podílem dosaženého vzdělání.

Fedajev a kol. (2019) posoudili pokrok dosažený při plnění cílů politiky Evropa 2020 pomocí metody MULTIMOORA a Shannon Entropy Index. Cílem jejich výzkumu bylo konkrétně zjistit, které členské státy jsou nejlepší a které jsou nejhorší v realizaci této politiky v roce 2016.

Pařlová a Václavíková (2017) vyhodnotily pokrok politiky Evropa 2020 mezi členskými státy EU na základě srovnání realizace jejích cílů v roce 2015. Ve výzkumu použily metody, jako je škálovací technika, semafor metoda, shluková analýza a prostorová analýza používaná softwarem R. Na základě plnění cílů poté rozdělily všechny země EU do pěti skupin (tj. skupina č. 1 – nejlepší, skupina č. 5 – nejhorší).

Duřlová Spišáková, Gontkovičová a Hajduová (2016) se ve svém výzkumu zaměřily na cíle vzdělávání. Záměrem bylo analyzovat a posoudit úroveň plnění dvou ukazatelů (osob, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu a dosažení terciárního vzdělání) v členských státech v roce 2014 s důrazem na jižní země EU. Použily analýzu, prostorové srovnání a srovnání trendů, syntézu, indukci, dedukci a matematicko-statistické metody.

Balcerzak (2015) hodnotil země EU na základě úrovně plnění politiky Evropa 2020 v roce 2013. Hodnocení zemí EU provedl metody nulové unitarizace. Na základě vzniklého žebříčku byly země seskupeny do pěti tříd, a to pomocí Jenkovy optimalizační metody.

Kukuła (2017) se rozhodl zhodnotit hodnotu tří ukazatelů politiky Evropa 2020, konkrétně zvýšení míry zaměstnanosti lidí ve věku 20-64 let, zvýšení výdajů na výzkum a vývoj v členských státech EU v letech 2010-2015 a zvýšení počtu osob s vysokoškolským vzděláním

ve věkové skupině 30-34 let v členských státech EU v období 2010-2016. V práci použil metody deskriptivní, statistické a srovnávací analýzy.

Dijkstra a Athanasoglou (2015) vytvořili Index Evropa 2020 s cílem zjistit, jak členské EU provádějí hlavní cíle politiky Evropa 2020. Princip je, že každá země obdrží od 0 do 20 bodů za každý cíl. Pokud země dosáhla hlavního cíle, obdrží 20 bodů. Země, které jsou od tohoto cíle nejvíce vzdáleny, získají 0 bodů. Zbytek obdrží skóre úměrné vzdálenosti k cíli.

3 Metodologie

Cílem diplomové práce bylo zjistit výsledky současné realizace politiky Evropa 2020 na základě vybraných ukazatelů (tj. osob, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu, dosažení terciárního vzdělání a míra nezaměstnanosti ve věkové skupině 20-64 let). V rámci kvantitativního výzkumu byly vytvořeny tři různé žebříčky členských států (každý na základě jednoho ukazatele). Za prvé, členské státy byly seřazeny podle jejich procentuální úspěšnosti v realizaci tří výše uvedených cílů v roce 2019. Za druhé, členské státy byly vzájemně porovnány a seřazeny podle členského státu, který měl nejlepší výsledek v rámci každého cíle v roce 2019, a to pomocí bodové metody. Zatřetí byly členské státy seřazeny podle procentuálního rozdílu v plnění cílů v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010, kdy vstoupila v platnost politika Evropa 2020. Dále byly vytvořeny dva další žebříčky. V prvním z nich byly členské státy seřazeny podle průměrného plnění všech tří cílů v roce 2019 a v druhém byly členské státy porovnány, pokud jde o počet splněných cílů, v rámci tří výše zmíněných, v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010. Sloupcové grafy byly použity k demonstraci výsledků a pro lepší zobrazení výsledků každého členského státu byly použity paprskové grafy.

3.1 Vysvětlení vybraných ukazatelů

Pro účely současného výzkumu byly vybrány následující ukazatele:

- Osoby, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu, celkem;
- Dosažení terciárního vzdělání;
- Míra zaměstnanosti – věková skupina 20-64 let, celkem.

Tyto tři ukazatele byly vybrány záměrně, protože spolu úzce souvisejí. Vzdělávání a odborná příprava jsou důležitou součástí politiky Evropa 2020, zejména pokud jde o růst a zaměstnanost. Pomáhají zvyšovat produktivitu, inovace a konkurenceschopnost. V současné době je pro občany EU optimální dokončit vyšší sekundární vzdělávání, které jim zabrání v chybění klíčových dovedností, konfrontaci s vážnými a neustálými problémy na trhu práce, jako jsou

nejistá a málo placená pracovní místa, a také v čelení chudoby a sociálního vyloučení. Možnost osob, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu, zapojit se do vzdělávání dospělých a účastnit se veřejného života je menší. Pokud jde o terciární vzdělávání, poskytuje kvalifikovaný lidský kapitál. Ztráta těchto dovedností má proto negativní dopad na hospodářský růst a zaměstnanost, pokud se vezme v úvahu rychlý technologický pokrok, intenzivní celosvětová konkurence a poptávka na trhu práce po zvyšování úrovně dovedností. (Eurostat, 2019, s. 58-59)

Pokud jde o zaměstnanost, placené zaměstnání hraje v lidském životě klíčovou roli, protože zajišťuje přiměřenou životní úroveň a poskytuje nezbytnou základnu pro dosažení osobních cílů a přání lidí. Kromě toho je považována za jeden ze základních kamenů socioekonomického rozvoje a duševní pohody tím, že přispívá k ekonomické výkonnosti, kvalitě života a sociálnímu začlenění. (Eurostat, 2019, s. 22)

3.2 Sběr a analýza dat

Ve výzkumu byla použita data dostupná internetových stránkách Eurostatu, který je statistickým úřadem Evropské unie se sídlem v Lucemburku a jehož úkolem je poskytovat vysoce kvalitní statistiky pro Evropu (Eurostat, n.d.). Byly použity údaje za roky 2010 a 2019, vyjádřené v procentech, které odpovídají numerické hodnotě získané na základě jednotlivých ukazatelů.

Za účelem získání výsledků současné implementace politiky Evropa 2020 bylo vytvořeno celkem devět žebříčků (tj. tři pro každý vybraný ukazatel) a dva další žebříčky:

- Žebříčky členských států na základě jejich splnění každého vybraného cíle v roce 2019;
- Žebříčky členských států na základě jejich srovnání v každém vybraném cíli pomocí bodové metody;
- Žebříčky členských států na základě změny v plnění vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010;
- Žebříček členských států na základě průměrných bodů získaných ve všech třech ukazatelích;
- Žebříček členských států podle počtu splněných cílů v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010.

Pokud jde o jednotlivé členské státy, bylo jich zohledněno dvacet osm. Přestože Chorvatsko je členem EU od roku 2013, vzhledem k tomu, že Eurostat rovněž uvádí údaje za rok 2010, bylo

zařazeno do žebříčku. Spojené království bylo v roce 2019 stále členem EU, a proto bylo také zahrnuto.

3.2.1 Žebříčky členských států na základě jejich splnění každého vybraného cíle v roce 2019

Ukazatel osob, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu vychází z cíle, který zní, že do roku 2020 by měl podíl těchto osob být nižší než 10 %. Jinými slovy, čím menší je tento podíl, tím lepší je celkový výsledek členského státu. Aby bylo možné spočítat, do jaké míry byl tento cíl v roce 2019 realizován jednotlivými členskými státy, bylo třeba výraz „nižší než 10 %“ vyjádřit jednou konkrétní proměnnou. Z tohoto důvodu byla použita proměnná 9,9 %, která splňuje tuto podmínku. Poté byla úspěšnost realizace cíle na základě tohoto ukazatele vypočtena pomocí následujícího vzorce:

$$IL_{xC} = \frac{TL_{x(C)}}{IL_{x(C)}} \cdot 100 \quad (1)$$

kde $IL_{x(C)}$ představuje procento dosažení konečné cílové hodnoty sledováním hodnoty ukazatele x zemí C v roce 2019; $TL_{x(C)}$ představuje hodnotu ukazatele x plánovanou pro dosažení zemí C v roce 2019 a $IL_{x(C)}$ představuje dosaženou hodnotu ukazatele x zemí C v roce 2019. (Pal'ová & Václavíková, 2017, p. 2379)

Ukazatel dosažení terciárního vzdělání vychází z cíle, že do roku 2020 by mělo mít nejméně 40 % osob ve věku 30-34 let vysokoškolské vzdělání. To znamená, že čím větší je tento podíl, tím lepší je celkový výsledek členského státu. Také zde, aby bylo možné spočítat procentní hodnotu tohoto cíle, kterého jednotlivé členské státy dosáhly v roce 2019, bylo třeba výraz „nejméně 40 %“ vyjádřit konkrétní proměnnou. Pro tento účel byla vybrána proměnná 40 %, která je v souladu s podmínkou.

Ukazatel míry zaměstnanosti ve věkové skupině 20-64 let vychází z cíle, který říká, že do roku 2020 by mělo být zaměstnáno 75 % lidí spadajících do této věkové skupiny. Stejně jako u předchozího ukazatele platí, že čím větší je tento podíl, tím lepší je celkový výsledek členského státu. Proměnná je navíc přesně stanovena, takže nebylo nutné ji dále upravovat pro výpočet procenta úspěšnosti tohoto cíle, kterého jednotlivé členské státy dosáhly v roce 2019.

Úspěšnost realizace dvou výše zmíněných cílů byla vypočtena pomocí následujícího vzorce:

$$IL_{xC} = \frac{IL_{x(C)}}{TL_{x(C)}} \cdot 100 \quad (2)$$

Proměnné vyjádřené jako procenta byly vloženy do vzorců a každý vypočítaný procentuální výsledek byl zaokrouhlen na celé číslo. Poté byly členské státy seřazeny podle nejlepších výsledků od nejlepších po nejhorsí.

3.2.2 Žebříčky členských států na základě jejich srovnání v každém vybraném cíli pomocí bodové metody

Bodová metoda je jednou ze statistických metod vícerozměrného škálování, které se používají pro mezistátní srovnání. „Tyto metody by mohly být obecně použitelné pro speciální srovnání objektů charakterizovaných množstvím indikátorů nebo, jinak řečeno, pro různé úkoly klasifikace a typologie objektů“ (Škodová Parmová, 2011)

U každého ukazatele je nalezen stát, u kterého odpovídající ukazatel dosáhne maximální hodnoty (pokud je růst tohoto ukazatele pozitivní jev), nebo minimální hodnoty (pokud je naopak pokles tohoto ukazatele pozitivní jev). Uvedený stát získá za ukazatel 1 000 bodů a ostatní státy získají body od 0 do 1000 v souladu s tím, jak daleko od maximální/minimální hodnoty je hodnota ukazatele. (Škodová Parmová, 2011)

Výsledky bodové metody lze získat použitím tohoto vzorce:

$$\bar{m}_j = \frac{1}{p} \sum_{i=1}^p \frac{x_{ij}}{x_{i,max}} \cdot 1000 \text{ resp. } \frac{x_{i,min}}{x_{ij}} \quad (3)$$

kde x_{ij} je hodnota i -tého ukazatele v j -té zemi $i = 1, 2, \dots, p$ je množství identifikovaných ukazatelů; $j = 1, 2, \dots, n$ je řada pozorovaných zemí; $x_{i,max}$ je maximální hodnota i -tého ukazatele; $x_{i,min}$ je minimální hodnota i -tého ukazatele a $\bar{m}_j$ je průměrný počet bodů spadajících k j -té zemi na jeden ukazatel. (Škodová Parmová, 2011)

Za účelem vytvoření žebříčku členských států na základě ukazatele osob, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu, byla jako základ zvolena minimální hodnota tohoto ukazatele, protože pokles ukazatele je pozitivní jev. Naopak, v případě dvou zbývajících ukazatelů byla jako základ zvolena maximální hodnota ukazatelů, jelikož růst těchto ukazatelů je pozitivním jevem. Proměnné ve formě procent byly vloženy do výše uvedeného vzorce a počet získaných bodů byl zaokrouhlen na celé číslo. Členské státy byly poté seřazeny od státu s největším počtem bodů do státu s nejméně body.

3.2.3 Žebříčky členských států na základě změny v plnění vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010

K vytvoření těchto žebříčků bylo nutné znát proměnné jednotlivých členských států v roce 2019 i 2010. Proměnné pro rok 2019 vycházely z výsledků získaných v první analýze, která se zabývala hodnocením na základě splnění každého vybraného cíle v tomto roce. Proměnné pro rok 2010 byly následně vypočteny pomocí stejného postupu jako pro získání proměnných pro rok 2019. Změna v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010 byla poté stanovena jako rozdíl mezi těmito dvěma proměnnými vyjádřený v procentech. Každý získaný výsledek byl zaokrouhlen na celé číslo. Na základě nich byly členské státy seřazeny od těch, které udělaly největší pokrok po ty s nejmenším.

3.2.4 Žebříček členských států na základě průměrných bodů získaných ve všech třech ukazatelích

Tento žebříček byl vytvořen na základě výsledků bodové metody. Aby se zjistil průměrný počet bodů každého členského státu v rámci všech třech ukazatelů, sečetly se nejprve body obdržené v rámci každého ukazatele a poté se vypočetl aritmetický průměr. Výsledek byl zaokrouhlen na celé číslo. Poté byly členské státy seřazeny od nejlepších k nejhorším.

3.2.5 Žebříček členských států podle počtu splněných cílů v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010

Pokud jde o tento žebříček členských států, bylo rozhodující znát počet cílů, které byly splněny v letech 2019 a 2010. Toto číslo mohlo mít čtyři podoby, tj. 0-3, podle toho, kolik cílů se jednotlivým členským státům podařilo splnit. Pro zjištění tohoto čísla byly použity údaje poskytnuté Eurostatem, kde je uvedena přesná numerická hodnota dosažená v rámci každého ukazatele. Poté byla změna v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010 určena jako rozdíl mezi těmito dvěma čísly. Členské státy tak mohly být rozděleny do skupin na základě dosaženého počtu cílů.

4 Výsledky

4.1 Osoby, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu, celkem

Tabulka 1: Žebříček členských států na základě jejich splnění prvního vybraného cíle v roce 2019

Member State	EU target (%)	Value of indicator (%)	Fulfilment of the target (%)	Position
Croatia	9,9	3,0	330	1.
Lithuania	9,9	4,0	248	2.
Greece	9,9	4,1	242	3.
Slovenia	9,9	4,6	215	4.
Ireland	9,9	5,1	194	5.
Poland	9,9	5,2	190	6.
Sweden	9,9	6,5	152	7.
Czech Republic	9,9	6,7	148	8.
Luxembourg	9,9	7,2	138	9.
Finland	9,9	7,3	136	10.
Netherlands	9,9	7,5	132	11.
Austria	9,9	7,8	127	12.
France	9,9	8,2	121	13.
Slovakia	9,9	8,3	119	14.
Belgium	9,9	8,4	118	15.
Latvia	9,9	8,7	114	16.
Cyprus	9,9	9,2	108	17.
Estonia	9,9	9,8	101	18.
Denmark	9,9	9,9	100	19.
Germany	9,9	10,3	96	20.
Portugal	9,9	10,6	93	21.
United Kingdom	9,9	10,9	91	22.
Hungary	9,9	11,8	84	23.
Italy	9,9	13,5	73	24.
Bulgaria	9,9	13,9	71	25.
Romania	9,9	15,3	65	26.
Malta	9,9	16,7	59	27.
Spain	9,9	17,3	57	28.

Zdroj: Autorka

Tabulka 2: Žebříček členských států na základě jejich srovnání v prvním vybraném cíli pomocí bodové metody

Member State	Minimum value of indicator (%)	Value of indicator (%)	Points	Position
Croatia	3,0	3,0	1000	1.
Lithuania	3,0	4,0	750	2.
Greece	3,0	4,1	732	3.
Slovenia	3,0	4,6	652	4.
Ireland	3,0	5,1	588	5.
Poland	3,0	5,2	577	6.
Sweden	3,0	6,5	462	7.
Czech Republic	3,0	6,7	448	8.

Luxembourg	3,0	7,2	417	9.
Finland	3,0	7,3	411	10.
Netherlands	3,0	7,5	400	11.
Austria	3,0	7,8	385	12.
France	3,0	8,2	366	13.
Slovakia	3,0	8,3	361	14.
Belgium	3,0	8,4	357	15.
Latvia	3,0	8,7	345	16.
Cyprus	3,0	9,2	326	17.
Estonia	3,0	9,8	306	18.
Denmark	3,0	9,9	303	19.
Germany	3,0	10,3	291	20.
Portugal	3,0	10,6	283	21.
United Kingdom	3,0	10,9	275	22.
Hungary	3,0	11,8	254	23.
Italy	3,0	13,5	222	24.
Bulgaria	3,0	13,9	216	25.
Romania	3,0	15,3	196	26.
Malta	3,0	16,7	180	27.
Spain	3,0	17,3	173	28.

Zdroj: Autorka

Tabulka 3: Žebříček členských států na základě změny v plnění prvního vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010

Member State	Fulfilment of the target in 2010 (%)	Fulfilment of the target in 2019 (%)	Change (%)	Position
Greece	73	242	↑ 169	1.
Croatia	190	330	↑ 140	2.
Lithuania	125	248	↑ 123	3.
Ireland	83	194	↑ 111	4.
Portugal	35	93	↑ 58	5.
France	78	121	↑ 43	6.
Finland	96	136	↑ 40	7.
Latvia	77	114	↑ 37	8.
Belgium	83	118	↑ 35	9.
Netherlands	98	132	↑ 34	10.
Cyprus	78	108	↑ 30	11.
United Kingdom	67	91	↑ 24	12.
Spain	35	57	↑ 22	13.
Italy	53	73	↑ 20	14.
Malta	42	59	↑ 17	15.
Slovenia	198	215	↑ 17	15.
Denmark	86	100	↑ 14	16.
Romania	51	65	↑ 14	16.
Germany	84	96	↑ 12	17.
Estonia	90	101	↑ 11	18.
Austria	119	127	↑ 8	19.
Poland	183	190	↑ 7	20.
Sweden	152	152	0	21.
Luxembourg	139	138	↓ 1	22.
Bulgaria	79	71	↓ 8	23.
Hungary	92	84	↓ 8	23.
Czech Republic	202	148	↓ 54	24.
Slovakia	211	119	↓ 92	25.

Zdroj: Autorka

4.2 Dosažení terciárního vzdělání

Tabulka 4: Žebříček členských států na základě jejich splnění druhého vybraného cíle v roce 2019

Member State	EU target (%)	Value of indicator (%)	Fulfilment of the target (%)	Position
Cyprus	40	58,8	147	1.
Lithuania	40	57,8	145	2.
Luxembourg	40	56,2	141	3.
Ireland	40	55,4	139	4.
Sweden	40	52,5	131	5.
Netherlands	40	51,4	129	6.
United Kingdom	40	50,0	125	7.
Denmark	40	49,0	123	8.
Belgium	40	47,5	119	9.
France	40	47,5	119	9.
Finland	40	47,3	118	10.
Poland	40	46,6	117	11.
Estonia	40	46,2	116	12.
Latvia	40	45,7	114	13.
Slovenia	40	44,9	112	14.
Spain	40	44,7	112	14.
Greece	40	43,1	108	15.
Austria	40	42,4	106	16.
Slovakia	40	40,1	100	17.
Malta	40	37,8	95	18.
Portugal	40	36,2	91	19.
Czech Republic	40	35,5	89	20.
Germany	40	35,5	89	20.
Hungary	40	33,4	84	21.
Croatia	40	33,1	83	22.
Bulgaria	40	32,5	81	23.
Italy	40	27,6	69	24.
Romania	40	25,8	65	25.

Zdroj: Autorka

Tabulka 5: Žebříček členských států na základě jejich srovnání v druhém vybraném cíli pomocí bodové metody

Member State	Maximum value of indicator (%)	Value of indicator (%)	Points	Position
Cyprus	58,8	58,8	1000	1.
Lithuania	58,8	57,8	983	2.
Luxembourg	58,8	56,2	956	3.
Ireland	58,8	55,4	942	4.
Sweden	58,8	52,5	893	5.
Netherlands	58,8	51,4	874	6.
United Kingdom	58,8	50,0	850	7.
Denmark	58,8	49,0	833	8.
Belgium	58,8	47,5	808	9.

France	58,8	47,5	808	9.
Finland	58,8	47,3	804	10.
Poland	58,8	46,6	793	11.
Estonia	58,8	46,2	786	12.
Latvia	58,8	45,7	777	13.
Slovenia	58,8	44,9	764	14.
Spain	58,8	44,7	760	15.
Greece	58,8	43,1	733	16.
Austria	58,8	42,4	721	17.
Slovakia	58,8	40,1	682	18.
Malta	58,8	37,8	643	19.
Portugal	58,8	36,2	616	20.
Czech Republic	58,8	35,5	604	21.
Germany	58,8	35,5	604	21.
Hungary	58,8	33,4	568	22.
Croatia	58,8	33,1	563	23.
Bulgaria	58,8	32,5	553	24.
Italy	58,8	27,6	469	25.
Romania	58,8	25,8	439	26.

Zdroj: Autorka

Tabulka 6: Žebříček členských států na základě změny v plnění druhého vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010

Member State	Fulfilment of the target in 2010 (%)	Fulfilment of the target in 2019 (%)	Change (%)	Position
Austria	59	106	↑ 47	1.
Slovakia	55	100	↑ 45	2.
Malta	55	95	↑ 40	3.
Czech Republic	51	89	↑ 38	4.
Greece	72	108	↑ 36	5.
Lithuania	110	145	↑ 35	6.
Cyprus	113	147	↑ 34	7.
Latvia	82	114	↑ 32	8.
Portugal	60	91	↑ 31	9.
Poland	87	117	↑ 30	10.
Luxembourg	115	141	↑ 26	11.
Netherlands	104	129	↑ 25	12.
Slovenia	87	112	↑ 25	12.
Croatia	61	83	↑ 22	13.
Denmark	103	123	↑ 20	14.
Hungary	65	84	↑ 19	15.
Italy	50	69	↑ 19	15.
Romania	46	65	↑ 19	15.
Sweden	113	131	↑ 18	16.
United Kingdom	108	125	↑ 17	17.
Estonia	101	116	↑ 15	18.
Germany	74	89	↑ 15	18.
Bulgaria	70	81	↑ 11	19.
France	108	119	↑ 11	19.
Ireland	129	139	↑ 10	20.
Belgium	111	119	↑ 8	21.
Spain	105	112	↑ 7	22.
Finland	114	118	↑ 4	23.

Zdroj: Autorka

4.3 Míra zaměstnanosti – věková skupina 20-64 let, celkem

Tabulka 7: Žebříček členských států na základě jejich splnění třetího vybraného cíle v roce 2019

Member State	EU target (%)	Value of indicator (%)	Fulfilment of the target (%)	Position
Sweden	75	82,1	109	1.
Germany	75	80,6	107	2.
Czech Republic	75	80,3	107	2.
Estonia	75	80,2	107	2.
Netherlands	75	80,1	107	2.
United Kingdom	75	79,3	106	3.
Denmark	75	78,3	104	4.
Lithuania	75	78,2	104	4.
Latvia	75	77,4	103	5.
Finland	75	77,2	103	5.
Malta	75	77,2	103	5.
Austria	75	76,8	102	6.
Slovenia	75	76,4	102	6.
Portugal	75	76,1	101	7.
Cyprus	75	75,7	101	7.
Hungary	75	75,3	100	8.
Ireland	75	75,1	100	8.
Bulgaria	75	75,0	100	8.
Slovakia	75	73,4	98	9.
Poland	75	73,0	97	10.
Luxembourg	75	72,8	97	10.
France	75	71,6	95	11.
Romania	75	70,9	95	11.
Belgium	75	70,5	94	12.
Spain	75	68,0	91	13.
Croatia	75	66,7	89	14.
Italy	75	63,5	85	15.
Greece	75	61,2	82	16.

Zdroj: Autorka

Tabulka 8: Žebříček členských států na základě jejich srovnání v třetím vybraném cíli pomocí bodové metody

Member State	Maximum value of indicator (%)	Value of indicator	Points	Position
Sweden	82,1	82,1	1000	1.
Germany	82,1	80,6	982	2.
Czech Republic	82,1	80,3	978	3.
Estonia	82,1	80,2	977	4.
Netherlands	82,1	80,1	976	5.
United Kingdom	82,1	79,3	966	6.
Denmark	82,1	78,3	954	7.
Lithuania	82,1	78,2	952	8.
Latvia	82,1	77,4	943	9.
Finland	82,1	77,2	940	10.

Malta	82,1	77,2	940	10.
Austria	82,1	76,8	935	11.
Slovenia	82,1	76,4	931	12.
Portugal	82,1	76,1	927	13.
Cyprus	82,1	75,7	922	14.
Hungary	82,1	75,3	917	15.
Ireland	82,1	75,1	915	16.
Bulgaria	82,1	75,0	914	17.
Slovakia	82,1	73,4	894	18.
Poland	82,1	73,0	889	19.
Luxembourg	82,1	72,8	887	20.
France	82,1	71,6	872	21.
Romania	82,1	70,9	864	22.
Belgium	82,1	70,5	859	23.
Spain	82,1	68,0	828	24.
Croatia	82,1	66,7	812	25.
Italy	82,1	63,5	773	26.
Greece	82,1	61,2	745	27.

Zdroj: Autorka

Tabulka 9: Žebříček členských států na základě změny v plnění třetího vybraného cíle v roce 2019 v porovnání s rokem 2010

Member State	Fulfilment of the target in 2010 (%)	Fulfilment of the target in 2019 (%)	Change (%)	Position
Malta	80	103	↑ 23	1.
Hungary	80	100	↑ 20	2.
Estonia	89	107	↑ 18	3.
Lithuania	86	104	↑ 18	3.
Latvia	86	103	↑ 17	4.
Bulgaria	86	100	↑ 14	5.
Czech Republic	94	107	↑ 13	6.
Ireland	87	100	↑ 13	6.
Slovakia	86	98	↑ 12	7.
Poland	86	97	↑ 11	8.
Romania	86	95	↑ 9	9.
Slovenia	94	102	↑ 8	10.
United Kingdom	98	106	↑ 8	10.
Germany	100	107	↑ 7	11.
Portugal	94	101	↑ 7	11.
Spain	84	91	↑ 7	11.
Croatia	83	89	↑ 6	12.
Finland	97	103	↑ 6	12.
Netherlands	102	107	↑ 5	13.
Sweden	104	109	↑ 5	13.
Belgium	90	94	↑ 4	14.
Denmark	100	104	↑ 4	14.
Italy	81	85	↑ 4	14.
Austria	99	102	↑ 3	15.
France	92	95	↑ 3	15.
Luxembourg	94	97	↑ 3	15.
Cyprus	100	101	↑ 1	16.
Greece	85	82	↓ 3	17.

Zdroj: Autorka

4.4 Dodatečné žebříčky

Tabulka 10: Žebříček členských států na základě průměrných bodů získaných ve všech třech ukazatelích

Member State	Average number of points	Position
Lithuania	895	1.
Ireland	815	2.
Croatia	792	3.
Sweden	785	4.
Slovenia	782	5.
Luxembourg	753	6.
Poland	753	6.
Netherlands	750	7.
Cyprus	749	8.
Greece	737	9.
Finland	718	10.
Denmark	697	11.
United Kingdom	697	11.
Estonia	690	12.
Latvia	688	13.
France	682	14.
Austria	680	15.
Czech Republic	677	16.
Belgium	675	17.
Slovakia	646	18.
Germany	626	19.
Portugal	609	20.
Malta	588	21.
Spain	587	22.
Hungary	580	23.
Bulgaria	561	24.
Romania	500	25.
Italy	488	26.

Zdroj: Autorka

Tabulka 11: Žebříček členských států podle počtu splněných cílů v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010

Progress	Member State
from 0 to 0	Italy
from 0 to 1	Romania
	Bulgaria
	Hungary
	Malta
from 0 to 2	Portugal
	Greece
from 0 to 3	Latvia
from 1 to 1	Croatia
	Germany
	Spain

from 1 to 2	Belgium Czech Republic France Poland United Kingdom
from 1 to 3	Austria Estonia Finland Ireland Lithuania Slovakia Slovenia
from 2 to 2 from 2 to 3	Luxembourg Cyprus Denmark Netherlands
from 3 to 3	Sweden

Zdroj: Autorka

5 Diskuse

Tato kapitola zahrnuje diskusi o přínosu tohoto kvantitativního výzkumu, metodologii, celkové shrnutí výsledků a hlavní zjištění s odkazy na dostupnou literaturu zabývající se tímto tématem. Zahrnuto je také zdůvodnění výsledků získaných v provedeném výzkumu. Kapitola je zakončena diskusí o omezeních výzkumu, možných oblastech budoucího výzkumu a budoucí prognóze.

6 Závěr

Cílem této diplomové práce bylo provést kvantitativní výzkum a zjistit, jaké jsou výsledky současné realizace politiky Evropa 2020 na základě vybraných ukazatelů, které jsou následující: osoby, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu; dosažení terciárního vzdělání; míra zaměstnanosti ve věkové skupině 20-64 let. S pomocí provedeného výzkumu bylo tedy možné prozkoumat, jak každý členský stát tuto politiku realizoval, zejména její tři cíle v oblasti vzdělávání a zaměstnanosti, v roce 2019.

Diplomová práce je rozdělena do několika částí. V první části je uveden přehled literatury s popisem celé politiky Evropa 2020 a relevantní literatury pro můj výzkum. Ve druhé části je podrobně vysvětlen metodický postup, včetně vytvoření několika typu žebříčků a grafů. Ve třetí části jsou prezentovány výsledky výzkumu, a to formou tabulek a grafů spolu s jejich interpretací. V poslední části je diskutován přínos výzkumu, hlavní zjištění a jejich zdůvodnění, omezení výzkumu, možné oblasti budoucího výzkumu a budoucí předpověď.

Na základě získaných výsledků lze dojít k závěru, že politika Evropa 2020 byla ve většině členských států v roce 2019 dobře realizována. Největší rozdíly mezi nimi byly zaznamenány u ukazatele osob, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou činnost. Situace byla odlišná u dvou zbývajících ukazatelů, kde však výsledky členských států byly vyrovnanější. Ve srovnání s rokem 2010 většina členských států pokročila ve všech třech cílech, ale především v cíli dosažení terciárního vzdělání stejně jako míry zaměstnanosti ve věkové skupině 20-64 let.

Celkem devatenáct členských států úspěšně dosáhlo cíle spojeného s předčasným ukončením studia v rámci ukazatele osob, které předčasně ukončily vzdělávání a odbornou přípravu. Mezi nejlepšími byly Chorvatsko, Litva a Řecko. Existuje několik vysvětlení, např. dlouhá tradice začlenění do vzdělávacího systému, povinný školní věk nebo reformy v této oblasti. Nejhoršími byly Španělsko, Malta a Rumunsko. To lze vysvětlit vysokou mírou nezaměstnanosti mladých lidí, kteří nepracují ani nestudují, nedostačeným investováním nebo špatnou kvalitou vzdělání. Řecko a Irsko udělalo největší pokrok v porovnání s rokem 2010, naopak, Maďarsko a Bulharsko nejmenší.

Pokud jde o ukazatel dosažení terciárního vzdělání, tohoto cíle dosáhlo stejné množství členských států jako v předchozím případě. Nejlépe si vedly Kypr, Litva a Lucembursko. Je možné, že tyto výsledky jsou způsobeny velkými investicemi v této oblasti, největšími výhodami zaměstnanosti nebo atraktivním vzdělávacím systémem. Rumunsko, Itálie a Bulharsko skončily s nejhoršími výsledky z důvodů, jako je snížení počtu studentů v určitých studijních oborech, vysoké univerzitní poplatky nebo demografie. Ve srovnání s rokem 2010 nejvíce pokročily Rakousko, Slovensko a Malta, nejméně Německo a Bulharsko.

Osmnáct členských států splnilo cíl týkající se míry zaměstnanosti ve věkové skupině 20-64 let, přičemž Švédsko, Německo a Česká republika byly nejlepší. Důvody jsou např. velký počet lidí s vysokoškolským vzděláním a digitálními dovednostmi, opatření pro lepší integraci migrantů, zvýšení počtu pracujících lidí ve věku 55-64 let nebo nízká úroveň dlouhodobě nezaměstnaných. Řecko, Itálie a Chorvatsko nesplnily cíl vzhledem k nízkým mzdám, malému počtu lidí s vysokoškolským vzděláním nebo rozdílům v odměňování mužů a žen v práci. V roce 2019 byly členskými státy, které dosáhly největšího pokroku ve srovnání s rokem 2010, Malta, Maďarsko a Estonsko, pouze Řecko se zhoršilo.

Lotyšsko, Irsko a Chorvatsko splnily v průměru nejlépe cíle v roce 2019, na druhou stranu, nejhorší byly Itálie, Rumunsko a Bulharsko. Co se týče pokroku v počtu splněných cílů v roce 2019 ve srovnání s rokem 2010, Lotyšsko bylo nejlepším členským státem, protože se mu

podářilo v roce 2019 splnit všechny tři cíle, na rozdíl od roku 2010, kdy nemělo splněný žádný. Zato Itálie a Rumunsko byly neúspěšné jak v roce 2010, tak i v roce 2019. Pouze Švédsko si dokázalo udržet svou pozici, tj. mělo splněno všechny tři cíle v roce 2010 i 2019.

Výzkum prezentovaný v této diplomové práci je přínosný, neboť přináší zjištění o současné realizaci jedné z nejdůležitějších politik Evropské unie, tudíž hodnotí její výkon jakožto celku. Při hledání existující literatury v této oblasti, jsem zjistila, že k tomuto tématu je poměrně málo příspěvků. Navíc se mi podařilo najít pouze výsledky z předchozích let, žádné od roku 2019 do současnosti. Vzhledem k tomu se domnívám, že má diplomová práce zaplňuje mezeru v této oblasti výzkumu. Budoucí výzkum by se mohl zaměřit na zjištění výsledků současné realizace politiky Evropa 2020, ale na základě zbývajících ukazatelů nebo některých z nich. S ohledem na to, že politika Evropa 2020 vstoupila v platnost v roce 2010 a končí v tomto roce, bylo by také zajímavé provést její hodnocení za deset let.

Pokud jde o omezení mého výzkumu, je omezen počtem vybraných ukazatelů, takže poskytuje výsledky pouze pro oblast vzdělávání a zaměstnanosti v Evropské unii. Přesto se domnívám, že má diplomová práce přispívá ke zmapování dosažených výsledků u hodnocených ukazatelů v roce 2019.

Zdroje

Elektronické zdroje

Arriazu, R., Solari, M. (2015). The role of education in times of crisis: A critical analysis of the Europe 2020. *KEDI Journal of Educational Policy*, 12(2), 129-149. Retrieved 28 March 2020, from

https://www.academia.edu/20311817/The_role_of_Education_in_times_of_crisis_A_critical_analysis_of_the_Europe_2020_Strategy

Balcerzak, A. P. (2015). Europe 2020 Strategy Implementation. Grouping the Countries with the Application of Natural Breaks Method. *Proceedings of the 8th International Conference on Applied Economics Contemporary Issues in Economy under the title Market or Government?, 18-19 June 2015*. Toruń: Institute of Economic Research and Polish Economic Society Branch. Retrieved 9 April 2020, from <https://econpapers.repec.org/bookchap/pesecchap/8-3.htm>

Bogliacino (2014). Inequality and Europe 2020. *Intereconomics*, 49(5), 288-294. Retrieved 4 June 2020, from

<https://www.intereconomics.eu/contents/year/2014/number/5/article/inequality-and-europe-2020.html>

Bongardt, A., Torres, F. (2010). Europe 2020 - A Promising Strategy? *Intereconomics*, 45(3), 136-170. Retrieved 2 May 2020, from

<https://www.intereconomics.eu/contents/year/2010/number/3/article/europe-2020-a-promising-strategy.html>

Butković, H., Dujmović, A. K. (2010). Bilingual Glossary-Lisbon Strategy and Europe 2020. In Samardžija, V., Butković, H. (Eds), *From the Lisbon Strategy to Europe 2020* (pp. 275-305). Zagreb: Institute for International Relations – IMO. Retrieved 27 January 2020, from

<https://www.irmo.hr/wp-content/uploads/2013/11/From-the-Lisbon-Strategy-to-Europe-2020.pdf>

Committee of the Regions. (2013). *Flagship Initiatives and main priorities of the policy 2020*, figure. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Retrieved 21 April 2020, from

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/6d8bdde0-5fc8-4386-bc93-576ce549b387>

Deloitte. (2016). *How do EU agencies and other bodies contribute to the Europe 2020 Strategy and to the Juncker Commission Agenda?*. n.p. Retrieved 15 October 2019, from

https://euiipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/TEMP/Deloitte%20Study_EU%20agencies%20contribution.pdf

Dijkstra, L., Athanasoglou, S. (2015). *The Europe 2020 Index: The progress of EU countries, regions and cities to the 2020 targets*. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Retrieved 8 June 2020, from

https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/regional-focus/2015/the-europe-2020-index-the-progress-of-eu-countries-regions-and-cities-to-the-2020-targets

Directorate-General for Employment, Social Affairs and Inclusion. (2019). *Assessment of the Europe 2020 Strategy - Joint report of the Employment Committee (EMCO) and Social Protection Committee (SPC)*. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Retrieved 8 June 2020, from

<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8256&furtherPubs=yes>

Duřová Spišáková, E., Gontkovičová, B., Hajduová, Z. (2016). Education from the perspective of the Europe 2020 strategy: the case of southern countries of the European Union. *Economics and Sociology*, 9(2), 266-278. Retrieved 6 June 2020, from

https://economics-sociology.eu/files/ES_9_2_Dulova%20Spisakova_Gontkovicova_Hajduova.pdf

European Commission. (2010a). *Communication from the Commission - Europe 2020. A strategy for smart, sustainable and inclusive growth*, Brussels, 3 March 2010, COM(2010) 2020. Retrieved 20 January 2020, from

<https://ec.europa.eu/eu2020/pdf/COMPLET%20EN%20BARROSO%20%20%20007%20-%20Europe%202020%20-%20EN%20version.pdf>

European Commission. (2010g). *Integrated guidelines for the economic and employment policies of the Member States*. Retrieved 21 April 2020, from

<https://ec.europa.eu/eu2020/pdf/Brochure%20Integrated%20Guidelines.pdf>

Eurostat. (2020). *Headline targets, headline indicators and unit of their measurement*, table. Retrieved 22 March 2020, from

<https://ec.europa.eu/eurostat/web/europe-2020-indicators/europe-2020-strategy/headline-indicators-scoreboard>

Eurostat. (2019). *The main priorities and headline targets of the policy Europe 2020*, table. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Retrieved 22 October 2019, from <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-statistical-books/-/KS-04-19-559>

Eurostat. (n.d.). *Who we are*. Retrieved 22 June 2020, from <https://ec.europa.eu/eurostat/about/who-we-are>

Fedajev, A. et al. (2019). Assessment of progress towards “Europe 2020” strategy targets by using the MULTIMOORA method and the Shannon Entropy Index. *Journal of Cleaner Production*, 244(1), 1-12. Retrieved 7 February 2020, from

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0959652619337655>

Káposzta, J., Nagy, H. (2015). Status Report About the Progress of the Visegrad Countries in relation to Europe 2020 Targets. *European Spatial Research and Policy*, 22(1), 81-99. Retrieved 22 March 2020, from

<https://www.semanticscholar.org/paper/Status-Report-about-the-Progress-of-the-Visegrad-in-J%C3%B3zsef-Henrietta/6b1f2cac947d68ce452872370c0dbef3e85f7855>

Kedaitis, V., Kedaitiene, A. (2014). External dimension of the Europe 2020 strategy. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 110, 700-709. Retrieved 18 April 2020, from

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042813055547>

Kukuła, A. J. (2017). Chances for the implementation of the Europe 2020 Strategy (2010-2020). *Annals of Social Sciences*, 3, 19-38. Retrieved 6 June 2020, from

[https://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/14964/A.J.Kuku%20a\(Chances%20for%20the%20Implementation%20of%20the%20Europe%202020%20Strategy%20\(2010-2020\).pdf?sequence=1](https://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/14964/A.J.Kuku%20a(Chances%20for%20the%20Implementation%20of%20the%20Europe%202020%20Strategy%20(2010-2020).pdf?sequence=1)

Mrak, M. (2010). The Post-2010 Lisbon-type Strategy: Perspectives and Challenges. In Samardžija, V., Butković, H. (Eds), *From the Lisbon Strategy to Europe 2020* (pp. 66-81). Zagreb: Institute for International Relations – IMO. Retrieved 27 January 2020, from

<https://www.irmo.hr/wp-content/uploads/2013/11/From-the-Lisbon-Strategy-to-Europe-2020.pdf>

Pal'ová, D., Václavíková, K. (2017). Comparison of Europe 2020 implementation process among EU members states. *Journal of Applied Economic Sciences*, 8(54), 2376–2387. Retrieved 7 February 2020, from

[http://cesmaa.org/Docs/JAES%20Winter%20XII%208\(54\)2017_online.pdf](http://cesmaa.org/Docs/JAES%20Winter%20XII%208(54)2017_online.pdf)

Pochet, P. (2010). What's Wrong with EU2020? In Bongardt, A., Torres, F. (Eds), *Europe 2020 - A Promising Strategy?* (pp. 141-146). Retrieved 2 May 2020, from

<https://www.intereconomics.eu/contents/year/2010/number/3/article/europe-2020-a-promising-strategy.html>

Samardžija, V., Butković, H. (2010). *From the Lisbon Strategy to Europe 2020*. Zagreb: Institute for International Relations – IMO. Retrieved 27 January 2020, from

<https://www.irmo.hr/wp-content/uploads/2013/11/From-the-Lisbon-Strategy-to-Europe-2020.pdf>

Stec, M., Grzebyk, M. (2018). The implementation of the Strategy Europe 2020 objectives in European Union countries: the concept analysis and statistical evaluation. *Quality & Quantity*, 52, 119-133. Retrieved 7 February 2020, from

<https://link.springer.com/article/10.1007/s11135-016-0454-7>

Literatura

Škodová Parmová, D. (2011). *Evaluation of state operated business services in chosen transitional economies in accordance to their competitiveness*. 1st edition. České Budějovice: EF JČU. ISBN 978-80-7394-335-6.